

זוהר שובו בני שובבים

אור הזוהר 574 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

אבות פרק ו'

(ב) אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוף, שנאמר גוים זהב באף חזיר אשה יפה וסרת מעם, ואומר והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת, אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה, שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות.

ונרמז בפסוק "קול אומר קרא", ועל פיוצא בזה אמרו גם בן בספר הזהר פרשת בהעלתך (דף קנ"ב) וזה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי לההוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאתחזא ספורין בעלמא, ומלין דהדייטין. ועוד האי מלה דאורייתא לבושא דאורייתא איהו. ומאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא יאה ליה חולקא בעלמא דאתי. ובגין כך אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים קיט): 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, מה דתחותי האי לבושא דאורייתא וכו'. טפשי דעלמא, לא מסתפלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא יתיר וכו'.

עוד יש מקום אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט) וזה לשונו: ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאתחזא על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לא איהו אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחקמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם

וכתב מורנו רבי חיים וויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים, וז"ל: ... וזה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה הודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחקמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, וזה עצמו הוא בת קול המכרזת בכל יום.

חכמי התלמוד הגדולים והראשונים אמרו: אין אנו אפילו פתמורו של רבי פנחס בן יאיר, ואין לתמה מזה, כי הרי מפרש בכתוב "ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור", ודרשו בו רבותינו זכרונם לברכה 'עם הדומה לחמור', ואין פונתם כי אמר להם כך על היותם נעדרים בלתי חכמה, כי הרי הפתוב אמר והעיד על אליעזר שהוא אחד מהם הוא דמשק אליעזר, ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (יומא כח): 'דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים'. אמנם כבר בארו חכמינו זכרונם לברכה עצמם ואמרו הטעם, לפי שלא ראו עני השכינה קשור על ההר ולכן קראם עם הדומה לחמור, מה חמור אינו רואה, אף אתם כך. ואף אם במקום אחר נראה כי קרא כך לאליעזר מפני שהוא עבד, והנה הוא קנין בספו כמו בהמתו וחמורו, אין זה רק אסמכתא בעלמא כי הרי ישמעאל בנו היה שם, והרי ישמעאל בן אברהם היה והבן הולך אחר משפחת אביו.

מה טוב ומה נעים חלקם אם עלתה להם כך וישרפו בקדשת שמו יתברך

ועוד יש בת אחרת והם קצת תלמידי חכמים חריפים ומפלפלים עוקרי הרים וטוחנין זה בזה בפלפולם בבית המדרש, עליהם נאמר "ראיתי את ההרים" וגו' רועשים ומתיראים לגשת אל מקום אש אוכלה הם רזי התורה, דברייהם כגחלי אש להבת שלהבת ומתיראים פן יצרכו בס צרבת כענין "ההוא ינוקא דהוה דריש בחשמל ונפק אשא מיניה ואכלתיה", ומה טוב ומה נעים חלקם אם עלתה להם כך וישרפו בקדשת שמו יתברך כי אש אוכלה הוא, ועל פיוצא באלו נאמר (משלי כד ז): "ראמות לאויל חכמות", ולכן בי בשער לא יפתח פיהו". ובלי ספק כי החושבים כך אוילים הם כי לולי שהם חושבים בעיניהם די להם אותה החכמה הפשוטה שידעו בה וכבר הם חכמים, לא היו נמנעים מלפנס מפנימיותה, ועל פיוצא בזה נאמר (משלי כו יב): "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו". ואם שלמה המלך עליו השלום, אשר עליו נאמר (מלכים א ה יא): "ויחכם מפל האדם" וכו', אמר בסוף ימיו בעת שחבר קהלת (קהלת ז כג): "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", ולא בדעתו כלל לחשב שכבר נתחכם אלא חשב שאפשר שלעתיד יתחכם, כמו שכתוב "אמרתי אחכמה" לעתיד על ידי היגיעה, ועם כל זה ראה אחר כך כי טעה בזה, וכמו שכתוב "והיא רחוקה ממני".

על כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה לכפר בחכמת האמת - ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא

אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים, כי מיראתם לפנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה פנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה בפשטה רק עד שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו', עכ"ל.

והנה בחכמי הפשט עצמם שתי בחינות, אם הבת שהם יראי השם ועוסקים בה לשם שמים אלא שנשארו בתוך החשך מנעוריהם ולא למדו סודות התורה ומתיראים לגעת בהם באמרם "מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו", ומי עלה שמים וירד ויגידה לנו מה הם רזיה וסודותיה, ועל פיוצא בזה "ואל השמים ואין אורם", כי גם שהם נפשות חצובות מן השמים אין אורם עמהם ובמחשבים ישבו ומשם לא יצאו.

מה טוב ומה נעים חלקם אם עלתה להם כך וישרפו בקדשת שמו יתברך

ועוד יש בת אחרת והם קצת תלמידי חכמים חריפים ומפלפלים עוקרי הרים וטוחנין זה בזה בפלפולם בבית המדרש, עליהם נאמר "ראיתי את ההרים" וגו' רועשים ומתיראים לגשת אל מקום אש אוכלה הם רזי התורה, דברייהם כגחלי אש להבת שלהבת ומתיראים פן יצרכו בס צרבת כענין "ההוא ינוקא דהוה דריש בחשמל ונפק אשא מיניה ואכלתיה", ומה טוב ומה נעים חלקם אם עלתה להם כך וישרפו בקדשת שמו יתברך כי אש אוכלה הוא, ועל פיוצא באלו נאמר (משלי כד ז): "ראמות לאויל חכמות", ולכן בי בשער לא יפתח פיהו". ובלי ספק כי החושבים כך אוילים הם כי לולי שהם חושבים בעיניהם די להם אותה החכמה הפשוטה שידעו בה וכבר הם חכמים, לא היו נמנעים מלפנס מפנימיותה, ועל פיוצא בזה נאמר (משלי כו יב): "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו". ואם שלמה המלך עליו השלום, אשר עליו נאמר (מלכים א ה יא): "ויחכם מפל האדם" וכו', אמר בסוף ימיו בעת שחבר קהלת (קהלת ז כג): "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", ולא בדעתו כלל לחשב שכבר נתחכם אלא חשב שאפשר שלעתיד יתחכם, כמו שכתוב "אמרתי אחכמה" לעתיד על ידי היגיעה, ועם כל זה ראה אחר כך כי טעה בזה, וכמו שכתוב "והיא רחוקה ממני".

אין אנו אפילו פתמורו של רבי פנחס בן יאיר ומה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה בהיותם חכמים שמחים בחלקם וששים בעבודתם, והרי רבותינו זכרונם לברכה

מכרזת שלש פעמים בכל יום ואומרת שובו בנין שובבים

בפסיקתא דרב כהנא (פסקא יג אות יא): א"ר יונתן שלש שנים ומחצה עשת השכינה שרויה בהר הזתים ומכרזת שלש פעמים בכל יום ואומרת שובו בנין שובבים ארפא משובותיכם (ירמיה ג כב) וכיון שלא חזרו התחילה השכינה פורחת באויר ואומרת את הפסוק הזה, "אלך ואשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרונני" (הושע ה טו).

זהו שלפעמים מתעורר באדם רוח טהרה מקול הקורא לאוזן נשמתו

השל"ה במסכת יומא (דרך תוכחת חיים ומוסר - ס"ו): ונחזור ללשון ספר החרדים, אמר ונשמע פתגם, כבר ידעת מה שאיתא בזוהר בת קול יוצאת בכל יום ומכרזת שובו בנין שובבים*, ובת קול יוצאת מחורב בכל יום ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה. וקשה למי מכריזים, הלא אין אנו שומעין כלום. אלא ודאי אף על גב דאיהו לא חזי מזליהו חזי, כדאיתא במסכת מגילה (ג, א), הכי נמי אף על גב דהוא לא שמע מזליה שמע, כדכתיב (תהלים קלט יד), נפלאים מעשיך, לשון כיסוי כמו יפלא ממך דבר, אפילו הכי, ונפשי יודעת מאוד. וזהו שלפעמים מתעורר באדם רוח טהרה מקול הקורא לאוזן נשמתו, ומכל מקום לא יזכה לזה רק השומע קול החכם המוכיח. והיינו דכתיב (שמות טו, כו), והיה אם שמוע תשמע, כלומר אם תשמע למוכיח באוזן

בשר, תזכה לשמוע באוזן הלב כרוז מלכו של עולם. והיינו ונשמע פתגם המלך, שעל ידי רוח הקודש ידעו בסיני זה הענין, ואמרוה ודאי נשמע קול מוכיח, לפי שאז נזכה לשמוע פתגם המלך, עכ"ל.

בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת שובו בנין שובבים

ובספר קדושת לוי (פרשת חיי שרה): ואברהם זקן בא בימים. ואמרין בגמרא (בבא בתרא טז ע"ב) בת היה לו לאברהם ובכל שמה. ויבואר בזה הגמרא (חגיגה טו.) בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת שובו בנין שובבים. ויש להבין מה זה הקול. נראה אף על פי שאדם אינו שומע הקול זה שמגיע לאדם בכל יום התעוררות תשובה זה היא מחמת הכרזת הקול וזהו הקול ששומע ומהיכן בא לאדם התעוררות תשובה בכל יום מזה ששמענו את הקול בהר סיני אנכי ולא יהיה לך (שמות כ, ג) מפי ה', זה נרשם בלבינו, ומזה בא התעוררות תשובה בכל יום. וזהו הרמז מהר חורב זה סיני על דרך (שמות ג, א) ויבא אל הר האלהים חורבה. וזהו שמיעת הקול. לפי זה יובן מה שנקרא בת קול, על כי השפע מהבורא ברוך הוא יתברך נשפע בכל יום רק שמצמצם האדם את עצמו כדי שיוכל לקבל השפע כפי הכנת קבלתו, יש אדם שמצמצם לחכמה שיחכם בעבודת השם יתברך, ויש שמצמצם לעושר וכבוד ולחן ולשאר הטובות, ולכל אחד כפי הכנת קבלתו יהיה השפע, כמו שהוא נשפע מאת הבורא יתברך, אשר הוא כלול הכל זה נקרא בחינת קול והשביל שכל אחד עושה גבול

* אף על גב שישראל בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם:

ובזוהר ויקרא בלשון הקודש (פרשת ויקרא דף ד':): ואף על גב שישראל בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם, ונא ומקדים לבית הפנסת, וקורא ואומר, (ירמיה ג) שובו בנין שובבים ארפא משובותיכם. ואין מי שיעיר את רוחו. ואז הקדוש ברוך הוא אומר, מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. הקדמתי - ואין איש, ואין מי שיעיר את רוחו.

בכל יום יום הכרוז קורא ואומר: עד מתי פתים תאהבו פתי: ובזוהר במדבר בלשון הקודש (פרשת נשא דף ק"ו'): רבי אבא פתח, (תהלים קג) לָדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קִרְבֵי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁ. כְּמָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל וְלָדַעַת בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ, שֶׁהֵרִי בְּכָל יוֹם יוֹם הַכְּרוֹז קוֹרֵא וְאוֹמֵר: (משלי א) עד מתי פתים תאהבו פתי וגו'. (ירמיה ג) שובו בנין שובבים ארפא משובותיכם. ואין מי שיעירן אֲזַנְיוֹ. התורה מכריזה לפניכם, ואין מי שישגיח.

בא ראה, בן אדם הולך בעולם הזה וחושב ששלו הוא תמיד

וישאר בתוכו לדורי דורות. עד שהוא הולך בעולם, נותנים אותו בקולר. עד שהוא יושב, דנים אותו במושב הדנים עם שאר בני הדין. אם נמצא לו סגור - הרי נצול מהדין. זהו שכתוב (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלקי להגיד לאדם וישורו ויחננו ויאמר וגו'. מי הוא הסגור? (דף קכ"ו ע"ב) אלה מצעים כשרים שעומדים על האדם בשעה שמצטרף להם. ואם לא ימצא עליו סגור - הרי התחייב מהדין להסתלק מהעולם. באותה שעה כששוב בקולר הפלך, עד שמרים עיניו, רואה שבאים אליו שנים שכותבים לפניו כל מה שעשה בעולם הזה, וכל מה שהוציא מפיו, ונותן דין (חשבון) על הכל וכותבים לפניו. זהו שכתוב (עמוס ד) כי הנה יוצר קרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחוו וגו'. והוא מודך עליהם.

קול הטחנה - קול השכינה:

ובזוהר חדש בלשון הקודש (זוהר חדש מדרש הנעלם על איכה): בשפלה קול הטחנה (קהלת יב) - דבר אחר, קול הטחנה - קול השכינה, שצונחת בכל יום שובו בנין שובבים, ואין מי שישגיח עליה.

יוצאת ואומרת שובו בנים שובבים, הגם שאין אנו שומעין אלו הכרוזים, אף על פי כן יש בזה תועלת שאדם מעורר עצמו כמו האב שמעורר הבן הגם שאין הבן הולך בדרך הטוב, מכל מקום רחמי האב על הבן ומעורר אותו לטוב וכן בישראל בא התעוררת לחזור בתשובה. וזה שאמרו חכמינו ז"ל (חגיגה טו.) חוץ מאחר, דהיינו שלא יתעורר בתשובה מן שמים, אבל בודאי אלו היה חוזר בתשובה מעצמו היו מקבלין ממנו שלא ידח ממנו נדח, כי אין לך דבר העומד בפני התשובה, אבל כל ישראל מתעוררים בזה התעוררת לשוב... ע"כ.

לירידת השפע נקרא בת, הוא לשון מדידה כמבואר ביחזקאל הרמו על הגבול והצמצום ומדידה שכל אחד עושה ומצמצם לרצונו. וזהו הרמו בת היה לאברהם ובכל שמה, שהיה לו שפע ממדה הרמוז במלת בת שהוא כלול כל המדות הנ"ל.

רחמי האב על הבן ומעורר אותו לטוב וכן בישראל בא התעוררת לחזור בתשובה

ובקדושת לוי (מסכת אבות): חמשה תלמידים היו לרבן יוחנן בן זכאי. רבי אליעזר, בור סוד שאינו מאבד טיפה. רבי יהושע, אשרי ילדתו. (אבות פרק ב משנה י) כי הגה בכל יום בת קול

סיפורי מעשיות מוכה הזוהר להתעוררות לתשובה

אותו מתרדמתו ונשמתו נטהרה מכח הרשב"י הקדוש. [ובידי מכתב של 3 עמודים אשר כתב לי אותו בעל תשובה בענין זה]. תראו ותקחו מוסר מה שקצת זוהר יכול לעשות לבן אדם וכמה גדול כוח הרשב"י ז"ע. ולכן כמה חשוב שיתן כל אחד לחבירו זוהר בכדי לזכות אותו, וכל זה יהיה לזכותו הוא, והכל נזקק לחשובנו. ובעבור זה סדרתי "לקט חוק לישראל", אשר בו רק הזוהר והמוסר והרמב"ם. אמנם לא עלה בידי להוציא על כל התורה, ויצא רק על בראשית, והלואי ויימצא תורם לכך ותושלם המלאכה. וגם הדפסתי כל ענייני הזוהר של החוק מפרשת שמות עד תצווה שמדבר על פגם הברית. וכל זה התעוררתי לעשות מכח שלמדתי ב"חק לישראל" על תיקון הברית.

נדפסו יותר מאלף עמודים בעניין תיקון הברית על בראשית, ועל שמות 300 עמודים. אבל לדאבוני לא יכולתי להמשיך מחוסר תקציב.

ועתה כאשר נודע גודל נחיצות לימוד הזוהר הקדוש, דרק על ידו נגאל ברחמים כמובא ב"אור הזוהר" וב"גדולי ישראל והזוהר" דברי הצדיקים וגדולי הדורות מכל החוגים והעדות ממש.

סיפור א. לימוד חוק לישראל פעם אחת שתי דקות וחזר בתשובה:

מעשה באדם שפקר והלך עם גויה והתקרב לנוצרים, וחבירו שחזר בתשובה הביא לו "חק לישראל" במתנה, וחשב שאולי פעם בחיים יעיין ויפעל הדבר עליו. אותו אדם נתפס ללא רישיון וויזה, ושלחו אותו חזרה לארץ ישראל, ובא הביתה שבור, והגויה וכל העסק [הביזנס] נשארו מאחור - בארצות הברית, ומתוך יאוש ישב וקרא בספר "חק לישראל" שהביא לו חבירו בפרשת שמות, וקרא שם בלשון הזוהר את חומר עוון אשה נכריה, ונתעורר מאד והתחיל לבכות ולחזור בתשובה עד שנסע לכותל המערבי ובכה שם הרבה, ומשם טלפן לחבירו ואמר לו "אני בכותל, בא", ובא ובכו יחדיו. וסיפר שלאחר שהבין את חומרת הדבר ביקש לטבול במקוה, ושם היה עבודות נקיון ולא יכל לטבול והלך עד למוצא ושם טבל. וכך התעורר וחזר בתשובה שלמה, ולבסוף זכה לישא אשה כשרה ולהקים משפחה בטהרה.

ולכל זה זכה מלימוד קטע קטן של מוסר מתוך הזוהר הנמצא ב"חק לישראל". ורואים שאפילו בדבר שכמה רבנים לא יכלו לפעול עליו, אבל לימוד מעט זוהר בכמה דקות העיר

כח האדם שמחזיק עצמו לאיש בזה התעוררת ובזה יבוא שכרו האמיתי הראוי לו. והנה רבי אליעזר אמר משמים יוכח. ורבי יהושע השיב אין משגיחין בבת קול. (ב"מ נט ע"ב) דפלוגתא הוא, שר' אליעזר עבד להבורא בהתעוררת שבא משמים. ור' יהושע השיב שכבר נתן לנו התורה, ואם כן מה שאדם נולד ראוי שיעבוד מעצמו בהתעוררת דלתתא מעצמו. וזהו שאמר רבי אליעזר בור סיד שאינו מאבד טפה, כלומר טפה הזרעיות של התעוררת. ור' יהושע אשרי יולדתו, פירוש מה שהוליד הוא בעצמו ולא על ידי התעוררת דלעילא, עכ"ל.

**... וזהו ולך ה' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו (תהלים סג,ג) כאלו היה מעשיו הגם שהוא בא מרצון הבורא ברוך הוא להתעורר, מכל מקום האדם עושה בו פעולה להתחזק בהתעוררת הזה לא כן הרשעים אשר לא יקומו במשפט. וזהו דאיתא בזוהר הקדוש אשה כי תזרע וילדה זכר (ויקרא יב,ב) מיומא דאתעברת לית לה בפומא אלא ילדו דילה אי להוי דכר, כי דכר הוא כח התחזקות בו ונקבה כינוי להתחלשות כמו שאמרו (ברכות לב.) תש כחו נקבה. וזה שאמר לית לה בפומא כו' מיומא דאתעברת וקיבלה הטפה, אם כן לית לה בפומא רק דכר שזה התגברות הוא

אחרי שקרא את התיקון פעם אחת, נפתח לבו לתשובה ואמר לאחיו קיבלתי על עצמי להיות יהודי כשר שומר תורה ומצוות, ב"ה שזכיתי!!!

ב"ה יצאו לאור עולם זוהר עם תרגום לשון הקודש וגם בלשון הקודש לבד, לזרז ולגלות הזוהר הקדוש בכל מיני אופנים, שיהגו בו גדולים עם הקטנים, ולזכות ללמוד בלשון הקודש שהשכינה מתחברת בו, וכן מהדורת כיס, והאדרות הקדושות בגודל כיס ששמעתי כבר מרבים שזכו לנצל את הזמן בתור לבנק ובדרכים, ויש הרבה מעשיות שיהודים שחיכו בתור בבנק ובנתיים למדו בתיקוני הזוהר שהיה שם ראו ישועות גדולות בפרנסה והסכימו לבקשתם בלי בעיות.

ממש תענוג לראות ומפעים הלבבות, האיך נתחברו כל היהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמוד כל יום ובפרט כל שבת קודש [שכידוע מעלת הלימוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולימוד זוהר הקדוש שעה בחול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלימוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה - ראה ספר ערכה של שעה] בסדר הזוהר המסודר בחק, מספר דקות אחר כל תפילה, ובין התפילות.

וכעת אין לשום יהודי תירוץ מדוע לא ילמוד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקיימים דברי אלוקים חיים, מפי משה רבינו ע"ה, שאמר: **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"** (רעיא מהימנא נשא קכ"ד), במהרה בימינו אמן.

ואכשר דרא דנעשתה מהפיכה של ממש על ידי "מפעל הזוהר העולמי", וכל ישראל מקטנים ועד גדולם מתמלאים חשק עצום ונפלא ללימוד הזוהר הקדוש, וכולם שואלים ומבקשים ללמוד לכל הפחות בזוהר שמסודר על פי "חק לישראל" שיסודתו בהררי קודש, **ובלימוד של דקה כבר זוכה להיות בן עולם הבא.**

ודברי התנא רבי יהודה בן תימא זי"ע, הוי עז כנמר וכו' עמדו מול עינינו, ולכן אזרנו כגבר חלצינו והוצאנו לאור בס"ד את הזוהר המבואר על סדר "חק לישראל", וחילקנו אותם לבתי מדרשים בחינם. ומי שרוצה לקבל לבתי מדרשים יתקשר: 052-765-1911

תפסת אותי!!!

סיפור ב.

אחרי שהדפסנו חצי מיליון עותקים זוהר תיקון מ"ח, שלחנו 70.000 חוברות לתל אביב לחלק בתחנת אגד בבנין של 7 קומות, - פעם מטלפן לנו אחד, ואומר לנו, אני חילוני, לא שומר, לא שבת, לא פסח, לא יום כיפור, אוכל חזיר ועוד, רח"ל, הייתי כאן בתחנת אגד ונתנו לי חוברת תיקון מ"ח וקראתי בו פעם אחד כמה דקות, ומיד התעוררתי, וצועק לי בטלפון, **תפסת אותי!!! מהיום אני הולך יהודי כשר שומר תורה ומצוות!!!**

סיפור ג.

הרב גבריאל מבת ים ממזכי הרבים הגדולים של מפעל הזוהר העולמי, מספר לנו, שיש לו חבר שאחיו נפל מדרך היהדות לגמרי עד שאוכל כבר חזיר רח"ל.

הרב גבריאל אמר לחבירו שיתן לו את התיקון מ"ח, כי זה סגולה גדולה לתיקון ולטהרת הנשמה, ויקרא פעם אחת.

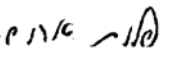
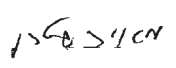
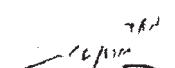

הַרְעָבִי קוֹבֵעַ:
בְּסֵפֶר הַזוהַר יֵצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
מִחַפְּשִׁים מִבִּיצִים לְמִלְיוֹנֵי
דְּפֵי הַזוהַר בְּכָל הָעוֹלָם
מִחַפְּשִׁים תּוֹרָמִים לְהַדְפִּים
מִלְיוֹנֵי דְפֵי הַזוהַר
לְחֻלְקָם לִ15 מִלְיוֹן יְהוּדִים בְּחֹנָם.
הָאֵם יֵשׁ מִחֶשֶׁב שְׂיוֹכֵל לְחַשְׁבֵּן אֶת הַזְכוּת
הַגְּדוֹלָה שֶׁיְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּכֶסֶף קָטָן?

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחדס וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

 הרב עובדיה יוסף מרחן מאור ישראל מוסת הדור הראשלי"צ ראש סמטלת התורה, מנהיג דורנו נשיא מועצת חכמי התורה	 ציון בראון חבר בית הדין הגדול לערעורים בעה"ק ירושלים ת"ו	 שלמה משה עמאר ראשון לציון הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הרבני הגדול	 בנימו יוסף אבאלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום בעה"ק ירושלים ת"ו
			

 שלום ארוש ר"י חוט של חסד	 מאיר שטרן אב"ד מירון	 יצחק מאיר מורגנשטרן ר"מ תורת חכמים	 ראובן אלבו ר"י אור החיים ירושלים
 יצחק אריה לייבוש היילפרין בן הגה"צ מהר"א שליט"א היילפרין אב"ד רמות	 אלחנן היילפרין אב"ד ראדאמישלא לונדון ונשיא התאחדות קהילות החרדים		

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לקבוע שעור קבוע בספר הזהר, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

הגה"צ חברי בית דין צדק העדה החרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה אריה פריינד, רבי ישראל משה דושינסקיא, רבי ישראל יעקב פישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסדארפער, רבי משה הלברשטאם, רבי יחיאל פיטל אייזנבאך, רבי דניאל פריש, זיעוכי"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליברמן, רבי יעקב מאיר שכתר שליט"א, ועוד, (אור הזוהר).

לקבלת כל ספרי זוהר, תקון מ"ג, מ"ח, פתח אליהו ועוד, בחנם!
ליחידים ולבתי מדרשים וכוללים, התקשרו
052-765-1911

